

We rijden de Middenstraat links op en zien de kreek tussen de velden liggen.

We draaien iets verder naar rechts en volgen mee .

Aan de kapel OLV Middelaars gaan we links af. Hier stond reeds in 1780 een kapel OLV Koningin der Martelaren van de familie de Merode . Dat laatste werd in 1962-64 vervangen.

We rijden terug door de velden.

Met links van ons de havenbedrijvigheid.

A scenic view of a wetland area. In the foreground, there is dense green vegetation, including tall grasses and shrubs, with some yellow flowers visible. The middle ground shows a calm body of water, possibly a lake or a large pond, with a small boat visible in the distance. The background features a line of trees and a clear sky with some light clouds. The entire scene is framed by the dark, leafy branches of trees in the upper corners.

Links van ons de drijdijk een natuurgebied tussen de polders en het havengebied dat niet toegankelijk is voor mensen maar een waar paradijs voor watervogels.

Het gebied is doorspekt met poelen en krekken.

Op deze tweevaksbaan is het zo rustig dat de bomen over het rechterbaanvak groeien.

We rijden Verrebroek binnen.

- Verrebroek dankt zijn naam aan de samentrekking tussen Broek en de Verre , een rivier die op die plaatst stroomde in de tijd van het ontstaan van het dorp. Het ontstond op een iets hoger gelegen zandrug.
- Het werd voor het eerst vermeld in 1141 . Het was toen in het bezit van de abdij van Drongen. De monniken ontgonnen het gebied.
- Later ontwikkelde zich hier de moernering. Dit is het winnen van zout uit moer dat ooit ontstaan is door overstroming van de zee van veen. Daardoor werd Verrebroek zeer welvarend.

- De Gentse Opstand tegen de graaf Filips de Goede leidde tot grote schade. Later waren er de militaire inundaties die een impact hadden op het leven hier.
- In de 17^e eeuw werden de inpolderingen weer ter hand genomen.
- Verrebroek was een onafhankelijke gemeente tot de gemeentefusie van 1977.
- De inwoners van Verrebroek worden 'Flippen' genoemd naar hun bekendste inwoner Filip Verheyen.

- De Sint Laurentiuskerk van Verrebroek heeft een verleden dat tot 1147 terug gaat.
- Ze wordt wel eens de kathedraal van de polder genoemd of al spottend door de buurgemeenten 'de peperbus'
- De grote uitbreiding dateert van de 15^e eeuw toen Verrebroek zeer welvarend was door de moertering.
- Tussen 1584 en 1638 liep de kerk zware schade op , omdat de Spanjaarden de toren gebruikten als uitkijkpost.
- In 1804 werd de toren gebruikt om een semafoor op te plaatsen. Een semafoor is eigenlijk een optische telegraaf.
- 11 Jaar later werd die afgebroken en de toren gedeeltelijk hersteld.
- In 1944 werd de kerk beschadigd door oorlogshandelingen, bij beschietingen tijdens de aftocht van de Duitsers.

In het centrum vinden we deze gemeentepomp uit 1857 ,geschonken door de familie Jaeckemyns aan de bevolking van Verrebroek.

Borstbeeld van de bekendste inwoner van Verrebroek. Philippe Verheyen (1648-1710) , hier geboren, was een Vlaams chirurg. Hij schreef een anatomisch handboek
Hij was van eenvoudige komaf. De pastoor die zijn pienterheid doorzag leerde hem latijn met het oog op een priesteropleiding. Hij studeerde in Leuven. Een infectie aan het linkerbeen leidde echter tot amputatie waardoor hij zijn priesteropleiding moest staken. Hij studeerde verder geneeskunde. In die opleiding zou hij zijn eigen geamputeerde been ontleed hebben. Hij werkte in Leiden en Amsterdam. Hij doctoreerde in Leuven en werd door koning Karel II tot koninklijk professor anatomie van Spanje en hoogleraar directeur van de universiteit. Tevens werd hij professor in de chirurgie . Hij schreef een boek tientallen jaren lang een Europees standaardwerk en handboek zou worden
Hoe succesvol hij ook was , bij zijn dood werd hij op het armenkerkhof begraven.
In 1862 werd zijn borstbeeld hier geplaatst;

Oorlogsmonument dat de inwoners van Verrebroek herdenkt die WO I en II niet overleefd hebben.

We rijden achter de kerk en nemen dit smal padje.

En draaien op de baan naar rechts.

Iets verder gaan we links en rijden we gauw de bebouwde kom van Verrebroek uit.

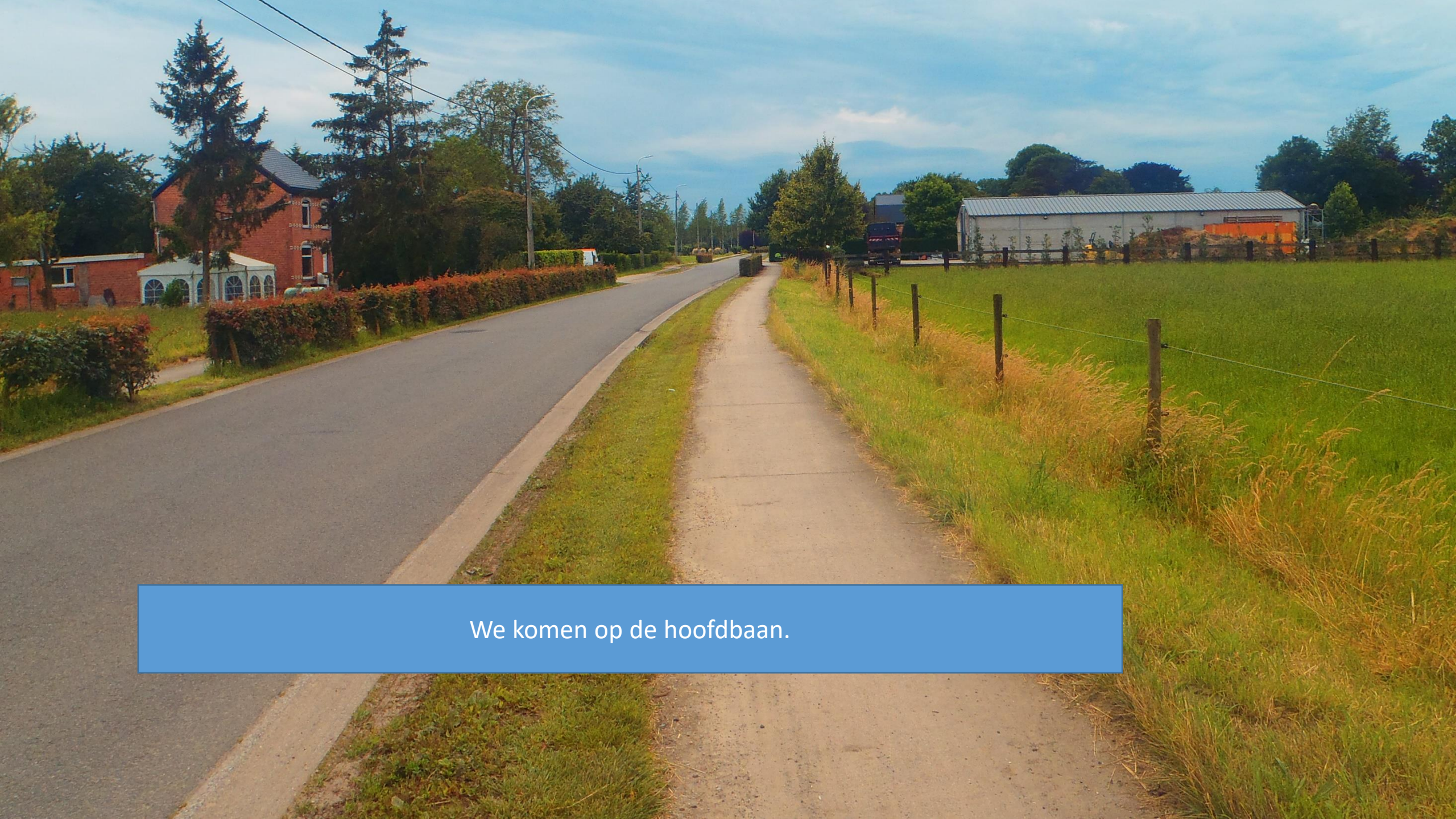
Om even verder links dit smal straatje in te rijden.

Zodra we kunnen gaan we weer rechts.

A paved path stretches into the distance, flanked by tall, slender trees. The path is made of grey asphalt and leads towards a bright, open field. The trees on the left are particularly tall and thin, with their trunks forming a rhythmic pattern. The grass on the right is a mix of green and yellow, suggesting late summer or early autumn. In the background, a few houses and more trees are visible under a clear sky.

De dijk op en rechts aanhouden.

We komen op de hoofdbaan.

A paved path leads through a green landscape. On the left, there is a grassy area with a wire fence and a large tree. In the background, a blue tarp is visible. On the right, there is a dense line of trees and bushes. The path curves slightly to the right in the distance.

Die verlaten we voor dit smalle straatje rechts dat we volgen en zodra we kunnen links afslaan.

We rijden het rond punt af en gaan rechts . We passeren dit groen pleintje.

En gaan iets verder naar rechts. We zitten nu op de route 'fietsen om en rond Sint-Gillis' maar dan in omgekeerde richting.

Dit beeld heet Free Foxes en symboliseert een ridder die uitkijkt op de kerncentrale van Doel terwijl hij omringt is door vossen die de polder in kijken. Het moet gezegd de kerncentrale zit in de zomer verstopt achter de bomenrij voor het beeld. Kunstenaar Caroline Coolen deed de inspiratie op tijdens een reis toen ze omringd werd door poolvossen.

